

विषः

आश्रयमेदेन विप्रदानां विधानां कार्या-
ग्याह । तत्र मूलविषयस्य कार्यमाह ।

“उद्देशेन मूलविषयोऽहः प्रत्यपन्नं भवेत् ॥”

पञ्चविषयस्य कार्यमाह ।

“जन्मस्य वेपनं चासौ वृणां पञ्चविषयेभवेत् ॥”

फलविषयस्य कार्यमाह ।

“शुक्लशोधः फलविषयेदो द्वेष भोजने ॥”

पुण्यविषयस्य कार्यमाह ।

“भवेत् पुण्यविषयेदोराभासं मूर्च्छनं तथा ॥”

लक्ष्यसारनिर्यासविधानां कार्यमाह ।

“लक्ष्यसारनिर्यासविषयपुण्यमेवमिति हि ।

आख्यदौगन्धपादशशिरोरक्तकपसंवाः ॥”

चौरविषयस्य कार्यमाह ।

“मेनागमः चौरविषयेदो गुरुजङ्गता ॥”

धातुविषयस्य कार्यमाह ।

“हृत्पीडनं धातुविषयेदो दाह्य ताडुनि ।

प्रायेण कालघातोनि विषय्येतानि निर्दिशेत् ॥

एतानि मूलादीनि विनाशि नव कालघातोनि

कालान्तरे मारकाणि ॥ ॥ कन्दविषयस्य

कार्यमाह ।

“कन्दजानुयदीयाणि यान्युक्तानि त्रयोदश ।

सर्वान्येतानि कुशलेर्श्यानि दशभिर्गुणैः ॥

स्थावरं जङ्गममपि क्षत्रिममपि यद्विषम् ।

सद्यो निश्चयितं तत् सर्वं गुणैश्चेद्दशभिर्भुतम् ॥”

तान् दशगुणानाह ।

“रूपचतुर्णं तथा तीक्ष्णं स्रग्ममाश्रयवाचि च ।

विकाशिश्रिष्टं चैव लक्ष्यपाकि च ते दश ॥”

तेर्गुणैर्विषयस्य कार्यमाह ।

“तद्वैद्यात् कोपयेदायुमौघ्यात् पित्तं सशो-

णितम् ।

तेष्वाग्राग्राति मोहयति मर्मवन्तांश्चिनति हि ।

शरीरावयवान् सौध्मात् प्रविशेदिकरोति च ।

आयुत्वादाशु तद्वन्ति यवाधात् प्रकृतिं हरेत् ॥

विकाशित्वात् क्षपयति दोषान् धातून् मना-

यपि ।

अतिरिच्यत वैशदाहुश्चिकित्स्य लघवात् ।

दुर्जरं चाविपाकित्वात्तस्मात् क्षोभयते चिरम् ॥”

विषलिप्रशब्दहतस्य लक्षणमाह ।

“सद्यः पाकं याति यस्य चतं तत्

सवेदन्तं पच्यते चाप्यभीक्ष्णम् ।

लक्ष्यभूतं क्षिप्रमवर्धयति-
तान् मांसं श्रीयते यस्य चापि ॥

लक्ष्यातापो दाहमूर्च्छं च यस्य

दिग्भाविहं तं मनुष्यं यवस्येत् ।

लिङ्गात्येताम्येव कुण्ठादिभिर्जै-

दैतः क्षुब्धो वा ग्रथे यस्य चापि ॥”

पच्यते चाप्यभीक्ष्णं पुनः पुनः पाकमेति । तापो

बहिस्तपता । दाहोऽभ्यन्तरे । कुण्ठादिभ्यश्च

चतं कर्तुं पदं बोद्धव्यम् । प्रायेण राजादीना-

मन्नादौ श्रवणो विषं ददति ॥ ॥ तेषां ज्ञानार्थं

लक्षणमाह ।

“रङ्गितस्यो मनुष्याणां वाक्चेष्टासुखवैलक्ष्ण्यैः ।

विषः

जानीयाद्विषदातारमेभिर्लिङ्गैश्च बुद्धिमान् ॥

न ददात्युत्तरं पृष्टो विषक्षुर्मोहमेति च ।

अपार्थं बहु संकीर्णं भाषते चापि मूढवत् ॥

अङ्गुलीः स्फोटयेदुर्वीं विलिखेत् प्रहसेदपि ।

वेपयुञ्ज्यास्य भवति चक्षुस्त्रैकेकमौचते ॥

विषयवक्त्रो ध्यामश्च नयैः किञ्चिच्छिनति च ।

आलमेत सलहौनः करेण च शिरोरुहान् ॥

निर्ययासुरपट्टारैर्वीचते च पुनः पुनः ।

वर्तते विपरीतश्च विषदाता विचैतनः ॥”

रङ्गितमभिप्रायस्वरूपक आकारः । सुखवैलक्ष्ण्यं

सुखवैषम्यादिः । एभिर्लिङ्गैः वक्ष्यमाणैः । न

ददात्युत्तरं पृष्टः स्वीयासत्कमेजनितयामो-

हात् । संकीर्णं अस्फुटम् । भयजवायुजनित-

पञ्चयथापनोदायाङ्गुलीः स्फोटयेत् । प्रहसेत्

अहेतावपि । ध्यामः दग्धसमानवर्णः । आल-

मेतु स्पृशेत् । विपरीतं यथा स्यादेवं वर्तते ॥

जङ्गमविषाणां सामान्यानां कार्यमाह ।

“निद्रातन्त्राक्षमं दाहं सन्धाकं लोमहृषणम् ।

शोथश्चैवातिचारश्च कुर्वते जङ्गमं विषम् ॥”

जङ्गमेषु तीक्ष्णतरलिन सर्पाणाह ।

“वातपित्तकफात्मानो भोगिमल्लिराजिनाः ।

यथाक्रमं समाख्याता ह्यन्तरा दन्दरूपिणः ॥”

भोगिनः फणिनः । ते च विशतिः ।

“मल्लैर्विषधैश्चित्राः पृथ्वी मन्दगामिनः ।

वटं ते मल्लिनो ज्ञेया ज्वलनार्कसमा विद्वेः ॥

क्षिप्या विविधवर्णाभिस्त्रियगर्हश्च राजभिः ।

विचित्रा इव ये भान्ति राजिनास्ते हि तेऽपि

वट ॥”

एते यथाक्रमं वातपित्तकफात्मानः । ह्यन्तरा

देव्यन्तरे मेदो येषां ते ह्यन्तराः । यथा

भोगिनो मल्लिभ्यां जाताः इत्यादि ॥ ॥

भोगिप्रभृतिक्षुद्रंशजलजन्मभेदमाह ।

“दंशो भोगिजतः क्षण्यः सर्ववातविकारशुत् ।

प्रीतो मल्लिनः शोथोऽष्टदुःपित्तविकारवान् ॥

राजिनोऽप्यो भवेदंशः स्थिरशोथश्च पिच्छिलः ।

पाक्षुः क्षिग्धोऽतिमान्द्राक्षस्त्वैश्वरविकार-

वान् ॥”

देशविशेषे कालविशेषे च दृष्ट्यासाध्यत्वमाह ।

“अन्त्यदेवायतनज्ञान-

वल्लीकषन्धासु चतुष्पद्येषु ।

याम्ये सपिच्रे परिवर्जनीया

कृत्ते नरा ममैसु ये च दृष्टाः ॥”

याम्ये भरण्याम् । पिच्रे मधायाम् ।

“दाव्योकराणां विषमाश्रु हन्ति

सन्धाणि चोष्णे द्विगुणीभवन्ति ॥”

उष्णे उद्भययोगे । दाव्योकरलक्षणमाह ।

“रथाङ्गाङ्गलक्ष्णस्त्वस्तिकाकुशधारिणः ।

ज्ञेया दाव्योकराः सर्पाः फणिनः शीघ्र-

गामिनः ॥”

अपरिप्रेयसु विषमाश्रु मारकं भवति तानाह ।

“अजीर्णपित्तातपपोदितेषु

वावेव हृदये नृपचितेषु ।

विषः

जीवे चते मेहनि कुष्ठजुष्टे

रुद्धे वने गर्भवतीषु चापि ॥

शस्त्रघते यस्य न रक्तमस्ति

राज्यो जताभिश्च न संभवन्ति

श्रीताभिरङ्घ्रिश्च न रोमहर्षा

विषाभिभूतं परिवर्जयेत्तम् ॥

जिह्वं सुखं यस्य च केशश्रातो

नासावसादश्च सकृदभङ्गः ।

लण्णश्च रक्तः पथ्युश्च दंशो

हन्तोः स्थिरत्वश्च स वर्जनीयः ॥”

केशश्रातः आकवेणात् । नासावसादः नासाया

नतत्वम् । कण्ठभङ्गः ग्रीवाधारणाशक्तिः । हन्तोः

स्थिरत्वं हनुद्वयस्तम् ॥ ॥ अपरश्च ।

“वर्तमानो यस्य निरेति वक्त्रा-

नक्तं सवेदूढमधश्च यस्य ।

दंष्ट्राणिपातात्तुरश्च पश्येद-

यस्यापि वैद्यैः परिवर्जनीयः ॥”

वर्तिः रक्षिरस्थम् । रक्तं सवेदूढमधश्च यस्य

यस्य च नासामुखलिङ्गगुदादिभ्यो रक्तं सवेत् ।

“उन्मत्तमवर्धयत्पुद्गतं वा

हीनस्वरं वाप्ययथा विवर्धम् ।

सारिष्टमवर्धयत्पुद्गतं वा

जह्यामरं तस्य न कर्मे कुर्यात् ॥”

अवर्धयत्पुद्गतं वा च्वरातिवारादिभिरतिशये-

नोपहतम् । हीनस्वरं वक्तुमशक्यम् । विवर्धं

लण्णवर्धम् । सारिष्टं नासाभङ्गादियुक्तम् ।

अवेगिनं वेगो विषवेगः लहरि इति लोके

तद्रहितम् ॥ ॥ स्थावरं जङ्गमं विषमेव

जीर्णत्वादितिः कारकैर्दूषीविषसंज्ञां लभते ।

तदाह ।

“जीर्णं विषमौषधिदूषितं वा

दावाश्विवातातपशोषितं वा ।

सभावतो वा गुणविप्रहीनं

विषं हि दूषीविषतामुपैति ॥”

जीर्णं अतिपुराणम् । विषमौषधिदूषितं विषम-

भिरौषधीभिर्लौघ्यहीनोक्तम् । सभावतो वा

गुणविप्रहीनं सभावादेव दृष्टावां गुणानां

मध्ये द्विगुणादिगुणहीनम् ॥ ॥ दूषीविषस्य

कार्यमाह ।

“वीर्याल्पभावात्तन् विपातयत्तु

कफान्वितं वर्धयितुमाशुष्यत् ।

तेनाहृतो भिन्नपुरीषवर्णो

विगन्धवेरस्युतः पिपासी ॥

मूर्च्छां भ्रमं गदहवाग्वमिष

विचेष्टमानोऽरतिमाश्रयादा ॥”

न निपातयेत् न मारयति । कफान्वितं कथेन

मन्दोक्तौघादिगुणम् । वर्धयितुमाशुष्यत् कथे-

नात्येमान्वादीधत्याकाशिरमास्थाधि । भिन्न-

पुरीषवर्णः भिन्नपुरीषो हृतमजः भिन्नवर्णश्च ।

विचेष्टमानो विरहो चेष्टां कुर्वन् मूर्च्छादीन्

याधीन् लभते ॥ ॥ स्थानविशेषस्थिते दूषी-

विषे लिङ्गविशेषमाह ।